

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Роздумування на Різдво

A Christmas Meditation

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Різдво Твоє, Христе Боже наш,
принесло світло пізнання цілому
світові!»**

У 1993 р. канадець Брус Еванс створив зворушливу різдвяну пісню, яку назвав «Коляду про кота» («[The Cat Carol](#)»). Якщо хочеться трохи поплакати можна заграти й послухати слова (коляда – англійською мовою) про домашнього кота, якого залишили надворі у сильно холодну зимову ніч. Він спасає мишку, яка мала б замерзнути, і сам помирає від холоду [YouTube](#).

Але чому ця пісня така зворушлива багатьом? Можливо, вона описує наше сумне положення на планеті Земля. Чи, може, ми всі подібні до котиків, які м'явкають під дверима Раю - а він зачинений і недоступний нам? Було колись, наче б то пригадуємо, коли було зовсім інакше, коли було тепло і про нас дбали. А зараз світ став таким холодним.

Дехто з нас також став холодним і цим поглиблюємо нещастя своїх товаришів котиків. А дехто бачить, як змерзли і які нещасні наші товариші і знаходить змогу хоч трохи підогріти і просвітити

**"Thy Nativity, O Christ our Lord
Has Shone the Light of Knowledge
upon the World!"**

In 1993 a Canadian named Bruce Evans created a touching Christmas song called [The Cat Carol](#). For a good cry, play it and listen to the lyrics about a house cat left outdoors on a blistery cold winter night, who saves a mouse from freezing while it dies itself from the cold ([YouTube](#)).

Why is this song so moving? Perhaps it describes our sad condition here on planet Earth. Can we see ourselves as cats meowing at the door of a Paradise - which is closed to us? There was a time, we seem to recall, when things were quite different, when we were warm and cared for. But now the world appears to have grown cold.

Some of us have become cold and hard ourselves - adding to the misery of our fellow cats. But some of us see others who are cold and miserable and find that we can at least warm and brighten up the place by sharing what we have with them. The cat of the carol, rather than eating the mouse, transcended instinct

своє довкілля розділяючи з ними те, що маємо. Цей котик у колядці, замість того щоб поїдати мишку, підноситься вище котячого інстинкту і гріє мишку своєю кожею, хоч і сам замерзає. І на останку таки отримує нагороду - надземну - бо ж у його честь появляється нове сузір'я подібне на кота, яке сяятиме світові на Різдво.

Добра новина, яку святкуємо ми на Свято Різдва Христового показує нам наш стан, в дечому подібно до цієї колядки. Згідно з цим Благовістям Сам Творець, Який закрав від нас Рай, щоб затримати його незіпсутим для нас, доти доки ми остаточно станемо готовими до нього повернутися, приносить нам цей Рай - у Своїй власній Особі.

Він приходить до нас, як Немовлятко, потребуючи тепла й опіки від Свого створіння. Як у колядці, дехто відгукується на Його потребу любов'ю та опікою аж до того часу, коли Він віддає Себе за нас (це ж вчинив Він самим пришествям Своім, чим став, як Один з нас). Він вбирає наш холод, відчуження та смерть у Себе на Голгофті, щоб перетворити їх на тепло, родинну любов та життя.

Церква – це Його сузір'я, яке сяє світлом пізнання над холодним світом. Через неї Він постійно проголошує вічно свіжу вістку, що ми *не вигнані* назавжди з Раю, що Він створив і зберігає Рай для нас, і що, якщо ми на це згодні, Він приготує нас для повернення до нього. І справді ми й зараз можемо радіти величчю його краси та волі, і почати вже відтепер жити, як громадяни Раю у цьому холодному світі та помагати і спасти тих навколо нас, які гинуть від того холоду. Спробуймо і побачимо, що Добрий Господь! (Псалом 34:8).

and kept the mouse warm with its fur even as it froze itself. It was rewarded in a transcendent way by having a constellation put up in its honour that would shine on the world at Christmas.

The Gospel we celebrate on the Feast of Christ's Nativity offers us a view of our state which resonates with this carol. According to this Gospel, the Creator Himself – Who has shut Paradise from us *in order to keep it safe for us* when at last we are ready to return to it – brings Paradise back to us *in His own person*.

He comes to us as a Baby, in need of warmth and care from His creatures. And, as in the carol, some of His creatures do respond by loving and taking care of Him, right up to the point when He offers Himself up for us (as He did just by coming in our midst as one of us), taking our cold and alienation and death into Himself upon Golgotha in order to transform these into warmth and family love and life.

And the Church is His constellation which shines the light of knowledge upon the cold world. By it, He proclaims over and over the eternal message that we are *not* forever shut out of Paradise, that He made and keeps Paradise for us and that, if we are willing, He prepares us to return to it. In fact, we can even now rejoice in the splendour of its beauty and freedom and begin already to live as its citizens in this cold world, and help, and save those around us who are freezing. Let us taste and see that the Lord is good. [Psalm 33:9 (34:8)].